

Franckesche Stiftungen zu Halle

Georgii Pasoris Lexicon Graeco-Latinum In Novvm Domini Nostri Iesv Christi Testamentvm

Pasor, Georg

Lipsiae, Anno MDCCII.

VD18 12314374

≡

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permission, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-199681

Ἐνύχιον, adδ. idem, ab

Ἐνύχιον, η. or, seu ἔνυχιον, η. no-
cturnus, ab ἐν ἔνυχι, 3. Macc. 5.

Ἀπενυκτεῖν, pernocto foris, ab-
nocto.

ΝΥΣΣΩ bel νύττω. Fut. ξω. aor.
1. act. ἔνυξα. Præt. ἔνυξα, pugno, fo-
dico, punctim cædo. (affine Hebr.
נָחַץ momordit) Job. 19, 34 λόγχην
αὐτοῦ τὴν πλοῦρην ἔνυξε, lancea latus
ejus fodit

Κατανύσσω, compungor, per
metaph. Act. 2, 37. κατανύσσω, com-
puncti sunt, est 3. perf. pl. a. 2. pass. in-
dic. p. p. κατανύσσω. part. κατανύ-
σσω, Sus. 10.

Κατανύξω, eus, ἡ, propriè compun-
ctio, quæ corpus vulneratur. Sed
quæ Rom. 11, 8. allegetur ex prophe-
ta, ubi habetur נִחַץ נִחַץ, verti
potest, stupor, sopor, altissimus ve-
ternus, quæ omnem sensum adimat.
πνεῦμα κατανύξω, spiritus compun-
ctionis, hoc est, πνεῦμα κατανύ-
μειον, spiritus compunctus. Hebrai-
smus.

ΝΥΣΤΑΖΩ (à νέω) nicto, dor-
mito. 2. Petr. 2, 3. ἡ ἀπώλεια αὐ-
τῶν ἡ νύστα, exitium eorum non
dormitat.

Νύσταμα, ατ, ο, dormita-
tio.

Νύσταμας, ὁ, ὁ, idem. Sir. 31, 2.

† ΝΩΕ, ὁ, Noachus, nomen ἀ-
χλιν. Hebraum origine. נֹחַ nōach
requiescere, quod est makor Kal. à
radice נָח requiescere, biphil נָח נָח
fecit quiescere. נָח נָח nāchath quies,
unde est Germanorum nacht. nox e-
nim diffinitus quieti est destinata.
Sic dictus fuit Noachus à patre, quæ
notatio est ab effectu. Vide Gen. 5, 29.
נָח נָח נָח hic consolabitur nos,

A per syn. gen. hoc est, præstabit quie-
tem ab istis gigantibus et tyrannis, à
quibus prima mundi ætas vexata fuit,
item à laboribus seu miseriabilibus omni-
um rerum in hoc mundo vanitate,
scilicet (conf. Apoc. 14, 13.) à pecca-
tis et pœnis, quæ illa consequi solent.
Ubi tamen verbum, quod redditur no-
minis ratio, ipsi nomini non est con-
jugatum. conjugatum foret נָח נָח
jenichenu, dabit nobis quietem. Vi-
detur hic Lamechius putasse, quæsi No-
achus futurus esset filiorum Dei conso-
lator. Sed hic fuit JESVS CHRIS-
TVS: suo tempore in carnem missus.
Matth. 24, 37. 38. Et.

NΩE HΣ, ἰ, ο, ὁ καὶ ἡ, (ex 11
et ἴσω non curro) tardus, piger,
segnis.

Νωδῆς, ὁ, ὁ, idem. Heb. 5, 11.
ἐπὶ τῷ δαδὶ γὰρ ὡς ταῖς ἀκκαῖς, quæ an-
doq. idem segnes facti estis auribus.
Heb. 6, 12. ἵνα μὴ τῷ δαδὶ ᾤκησῃ (aor.
1. med. subj.) ne sitis segnes. Sir. 4, 32.
τῷ δαδὶ καὶ παραμεινέτω, iners atque
remissus.

Νωδῆτης, ατ, ο, ἡ, tarditas, 3.
Macc. 4.

ΝΩΤΟΣ, ὁ, ὁ, tergum, dorsum,
(à νέω, ut Mücke à regem movere.
Dorsum constat vertebra ad motum)
Rom. 11, 10. τῷ ὡτῶν αὐτῶν ἀλῆ παρὰ
σύγκαυτον, dorsum eorum semper
incurva, καὶ ὡτῶν, à tergo. in plur.
num. ὡτῶν, αἱ, ei. 1. Reg. 7, 32. Et ὡ-
τῶν, αἱ, τῶν, in n. g. Jer. 2, 27. ἔσπα-
σαν ἐκ' ἐμῶν ὡτῶν, obverterunt mihi
dorsa.

† litera XIV. orta ex Hebr.
W. magnam habet affini-
tatem cum X et O, in quibus
sæpe mutatur. Attius pro
eud dicunt ξω. In numeris valet 60.
E A N.

ΞΑΝΘΟΣ, ὁ, flavus, q̄basi ab A

ἄνδρ., flos.
Ξανθίζω, flavum reddo; it. flaveo,
sum flavus. Leβ. 13, 32.

Ξανθικός, ὁ, Aprilis Mensis apud
Macedonas, q̄bi Hebraeis Nisan. 2.
Macc. 11, 30. μήχας τελευτάς· ξαν-
θικός, usque ad tricesimum Aprilis. 6.
33. ξανθὸς πτωπὴ καὶ δεκάτῃ, q̄vinta
decima Aprilis.

ΞΕΝΟΣ (vel ξένος) ὁ, hospes,
q̄vi hospitio excipitur. (Etyμ. ἀσκη-
νὴ deducit) Matth. 25, 35. ξένος ἦμῶν,
καὶ συναγαγετέ με, peregrinus eram,
Et colligistis me, hoc est, hospitio ex-
cepistis. Hospes, q̄vi hospitio exci-
pit, Rom. 16, 23. ἀσάβητα ὑμᾶς Γάϊος,
ὁ ξένος μου, salutat vos Gajus, hospes
meus.

Ξένος, ὁ, peregrinus, a, um.
Heb. 13, 9. διδχαῖς ποικίλαις καὶ ξέ-
ναις μὴ ἀπεφύγετε, doctrinis variis
Et peregrinis ne circumferimini. no-
vus. 1. Pet. 4, 12. ὡς ξένος (scilicet πρὸς
ἑαυτὸν) ὑμῖν συμβαίνει, at si ali-
quid nobis vobis accideret.

Ξένος, vel ξένος, ὁ, hospitalis,
ξένος ξένος, Jupiter Xenius sive hospi-
talis. gen. διὸς ξένου, 2. Macc. 6, 2.

Ξένον, vel ξένον, ὁ, munus, q̄vōd
datur hospiti, Sir. 20, 29. ξένια καὶ δώ-
ματα δόπου φλοῖς ὀφθαλμοῖς σφῶν, τι-
μωρὰ ὅτι dona occurrant oculis sapien-
tium.

Ξεντεία, αἰ, ἡ, peregrinatio, Sap.
18, 3.

Ξενία, αἰ, ἡ, hospitium, Aθ. 28, 23.
ἦσαν (3. plur. imperf. indic.) πρὸς αὐ-
τὸν εἰς τὴν ξενίαν πλείονες, veniebant
ad eum in hospitium complures. Phi-
lem. 6, 22. ἐνίμαζέ μοι ξενίαν, prapara
mibi hospitium. subintelligitur Luc.
9, 52.

Ξενίζω, excipio hospitio. regit ac-
cus. Fut. ξενίσω. aor. 1. ἀέτ. ἐξίνω.

Aθ. 10, 23. cum Aecus. ib. c. 28, 7. ὁ
ἀνδρὸς ἡμῶν πρὸς ἡμῶν φιλα-
φροῦν ἐξίνω, q̄bi nos exceptos iriduo
peramicē hospitio excepit. πὶ ξενίζον-
τι, in part. peregrina, absona, ab-
surda, à vulgi sententia abhorrentia,
Aθ. 17, 20. ξενίζοντι γάρ πᾶσι εἰσφίγει
εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν, peregrina enim
quedam infers auribus nostris. ξενί-
ζουαι, diversor, Aθ. 10, 6. ἄτ· ξενί-
ζοι) παρὰ τοῦ Σίμωνος, is diver-
satur apud Simonem quendam coria-
rium. ibid. 6, 32. ἄτ· ξενί(ε)· ὁ οἰ-
κία Σίμωνος, hic diversatur in domo
Simonis. aor. 1. παθ. ἐξένω, diver-
satus sum, Aθ. 21, 16. ἀγαντες παρὰ ὃ
ξενώμεθα, (1. plur. aor. 1. pass. subj.)
adducentes, apud quē diverfaremur,
seu ad quē diverteremus. Paulὸ
aliter accipitur 1. Pet. 4, 12. μὴ ξενί-
ζεσθε (2. pl. pres. pass. imper.) ne tan-
quā hospites percellamini, id est,
ne perinde sitis attoniti, ut q̄bi in rem
aliquā novā incidant, Et de quā
nunquam cogitarunt.

Ἀπξένος, ὁ, ἡ, inhospitalis.

Ἀποξενόω, ἄ, fut. ὥσω, aor. 1. ἀπι-
ξένω, peregre abigo seu expello;
it. peregrinor, 2. Macc. 5, 9.

Ἐπξένος, adv. peregre. 2. Macc.
5, 9. Alii divisim legunt ἐπὶ ξένος,
ut subaudiatur γῆς vel χώρος, in pe-
regrina terra.

Ἐπιξενόωμαι, ἡμῶν, hospitio exci-
pior, peregre advenio. perf. p. ἐπε-
ξένωμαι, Sir. 29, 27. ἐπιξένωται μοι ὁ ἀ-
δελφός, hospitio exceptus mihi est fra-
ter, vel, peregre ad me advenit.

Μισξένος, ὁ, ὁ, ofor peregrino-
rum, inhospitalis.

Μισοξενία, αἰ, ἡ, inhospitalitas, Sap.
19, 13.

Φιλόξενος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, hospitalis,
1. Tim. 3, 2.

φιλοξενία, ας, ἡ, hospitalitas, Rom. 13, 13. Heb. 13, 2.

††† ΞΕΣΤΗΣ, ς, ὁ, sextarius, hoc est, sexta pars congi. Mensura liquidis ac aridis communis, apud Romanos duas capiens heminas. Marc. 3, 4. 8. Derivatur à Latina voce sextus. Ponitur etiam pro vase quotidiano usus destinato, ex quo vinum aut aqua fundebatur, sive sextarium caperet, sive plus, sive minus, unde vertitur urceus à vulg. Ἐ' Eras. Marc. B 7, 4.

ΞΕΩ. Fut. ἔσω. rado, polio, scalpo.

Ξεσός, ὃς, ὁ, rasus, scalptus, politus, 1. Macc. 13, 27.

Λαξέω, ὃς, ὁ, si λαὸν ἔλω, lapidem polio. λαῖας, lapie, g. m. in Genit. λαάω, Ἐ' contrahē λαῶ. in Accus. λαῶν λαῶ. Hinc est

Λαξέω, ὃς, ὁ, ex lapide excisus. Luc. 23, 53. ἔσω idem quod ἔλω, unde Ξεσός, ὃς, ὁ, acutus, ad scalpendum idoneus.

Ξεσός, ὃς, ὁ, vel ξυγός, ὃς, ὁ, novacula, culter tonsorius. Num. 6, 5. ἱλαδ. α. ἐπὶ ξυρῆ (ἱαδ.) ἀμμή, ad novacula cuspidem ponitur.

Ξεσάω, ὢ, rado, rondeo. Præter. ἔξυρηκα. aor. 1. ἀέτ. ἔξυρηκα. Gen. 41, 14. ἔξυρησαν αὐτὸν, totonderunt eum, nempe Josephum. In N. T. legitur tantum passivum Ἐ' medium ξυγόμεναι, ὡμαι, 1. Cor. 11, 6. ξυγόμεναι, ὡμαι, in præter. part. ἔξυρημένη, tonsa, ibid. 6, 5. part. aor. 1. med. ἔξυρησάμεναι, rasi, Act. 21, 24. ἵνα ξυρίσωνται, τὸν κεφαλῶν pro κατὰ τὸν κεφαλῶν, (3. plur. aor. 1. med. subj.) ut radantur capite. passivè verto, quia seipsum nemo tondet. Pro ξυγόμεναι dicitur etiam ξύγγωμαι, nec non ξυρίσκει. Differentiam inter τὸ κείρεσθαι Ἐ' ξυρίσκει tonderi Ἐ' radi vide Hlad. Jun. in

tractatu de Coma c. 1. citat ibi ex Dionis lib. 57. responsum Tiberii, quod rescripsit Emilio Probo, Aegypti praetori, graviora consuetis vestigalia imperanti, κείρεσθαι με τὸ κεφάλαιον ἀλλ' οὐκ ἀποξυρίσκει βύλον μου, tonderi pecus volo, non radi.

Καπεξέω, derado, abrado; it. polio. Ep. Jer. 6. 6. γλῶσσα καπεξερῶμεν (g. f. part. p. p.) ὑπὸ πέπτο, lingua polita à sabro.

Πεξεξέω, circumrado, circumscario, Sap. 13, 11.

Ξυσός, ὃς, ὁ, rasus, scalptus, politus. 3. Esd. 6, 9.

Ξυσός, ὃς, ὁ, Ἐ' ξυρὸν, ὃς, ὁ, locus ubi athletæ exercentur, quia rasus Ἐ' planus sit oportet.

ΞΗΡΟΣ, ὃς, ὁ, aridus, a, um, Matth. 12, 10. τὸν χεῖρα ἔχων ξηρόν, manum habens aridam. Ξηρός, ὃς, ὁ, arida. scilicet terra, ad formam Hebraea vocis Gen. 1, 10. ξηρὰ. Matth. 23, 15. Heb. 11, 29.

Ξηραίνω, arefacio. Fut. ξηραίνω. aor. 1. ἀέτ. ἔξηρανα, Jac. 1, 11. ἀνίτητε ὃς ὁ ἡλιος σὺν τῷ καύσωνι, Ἐ' ἔξηρανε τὸ χόρτον, nam exortus est sol cum aestu, Ἐ' arefecit herbam. Præter. pass. ξηραίνομαι, arefio, exaresco. Apud Hipp. dicitur albus ξηραίνεσθαι, arefieri, quum astringitur. Marc. 9, 18. πρὸς αὐτὸν καὶ ἀφελῆσαι καὶ τελεῖται ὁ δόνται αὐτῷ καὶ ξηραίνεσθαι, lacerat eum, Ἐ' is spumat, Ἐ' stridet dentibus suis, Ἐ' exarescit, hoc est, post paroxysmum instat trunci facies, adeo, ut se non moveat. Conf. 6. 26. Præter. pass. ἔξηραμαι, exarui, Marc. 11, 21. καὶ ἡ σικκὴ, ἡ καμμένη Ἐ' pers. aor. 1. med. ind.) ἔξηραται, siccus illa, quam exsecratus es, exaruit. Part. præter. pass. ἔξηραμένος, ὃς, ὁ, arefactus, a, um, Marc. 3, 3. καὶ ἀνίτη